

РЕШЕНИЕ

№ 4856

гр. София, 15.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 14.06.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Мадлен Петрова

Миглена Недева

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Бончева, като разгледа дело номер **2051** по описа за **2013** година докладвано от съдия Мадлен Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на С. С. К. от [населено място] против решение от 03.01.2013г. на Софийски районен съд, 3 –ти състав, постановено по н.а.х.д. № 11731/2012г., с което е потвърдено наказателно постановление № 14424 от 26.03.2012г. издадено от заместник началник на отдел Пътна полиция – СДВР.

Касаторът твърди, че съдебният акт е неправилен, поради нарушение на материалния закон и необоснованост, по съображения, че изводите на СРС за наличие на визираното в постановлението нарушение на чл. 6, т.1, пр.4 от ЗДвП не се подкрепят от събраните по делото писмени и гласни доказателства. Оспорва правните изводи за спазване на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН при съставянето на акта и издаването на НП. В тази връзка посочва, че съдът не е отчел, че при описанието на нарушението не е посочен вида и категорията на управляваното МПС, както и разминаването между описаната фактическа обстановка в АУАН и НП и правната квалификация, по която е подведено нарушението. Счита, че така допуснатите нарушения на процесуалните правила са съществени, тъй като са ограничили правото му на защита.

Искането е за отмяна на решението и отмяна на наказателното постановление.

Ответникът – СДВР – отдел Пътна полиция не се представлява в касационното производство и не изразява становище по наведените касационни основания.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение

за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд, С. - град, след като прецени касационните доводи и извърши проверка на обжалвания съдебен акт съгласно чл. 218 от АПК, приема от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211 от АПК, поради което е процесуално допустима.

При разглеждането ѝ по съществуващото на спора, съдът приема следното:

Предмет на съдебен контрол за законосъобразност пред СРС е било наказателно постановление № 14424 от 26.03.2012г. издадено от заместник началник на отдел Пътна полиция – СДВР, с което на С. С. К. са наложени две наказания: глоба в размер на 50 лева на основание чл. 183, ал. 4, т. 7, пр.1 от ЗДвП за нарушение на чл. 137а, ал.1 от ЗДвП – не ползва обезопасителен колан, с какъвто автомобилът е оборудван и глоба в размер на 10 лева, на основание чл. 183, ал.1, т.1 от ЗДвП за нарушение на чл. 100, ал.1, т.1 от ЗДвП – без контролен талон към СУМПС.

За да потвърди, наложените административни наказания съдът е приел за установена фактическата обстановка, описана в акта и в НП, а именно, че на 13.03.2012г. в [населено място], по [улица], К. е управлявал собствения си лек автомобил „Мерцедес”, Е 1697 АМ, без да ползва обезопасителен колан, с който автомобилът е оборудван и без контролен талон към СУМПС. Съдът е обосновал правни изводи, че процесуалният ред по чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН при съставянето на акта и издаването на наказателното постановление е спазен, а налагането на административните наказания е размерите, предвидени в чл. 183, ал.4, т. 7 от ЗДвП и от чл. 183, ал.1, т.1 от ЗДвП.

Така постановеното решение е правилно и не е засегнато от посочените в касационната жалба пороци - неправилно приложение на закона – касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 от НПК във връзка с чл. 63, ал.1 от ЗАНН.

Необосноваността на съдебния акт не е основание за преценка правилността на съдебния акт, постановен от въззивния съд в производството по ЗАНН по силата на чл. 348 от НПК, приложима на основание чл. 63, ал.1 от ЗАНН.

Според чл. 137а, ал. 1 ЗДвП водачите и пътниците в моторни превозни средства от категории М1, М2, М3 и N1, N2 и N3, когато са в движение, използват обезопасителните колани, с които моторните превозни средства са оборудвани. Действително в обстоятелствената част на акта и НП не е посочено в коя от изброените категории попада управляваното от касатора МПС. Но от описанието на нарушението е видно, че е управлявал лек автомобил, който попада в категория М, по см. на [чл. 149, ал. 1, т. 2 от ЗДвП](#). Изрично е посочено, че автомобилът е оборудван с колан, поради което водачът е имал задължението по чл. 137а, ал. 1 от ЗДвП.

С оглед на изложеното възраженията в касационната жалба за неправилно приложение на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН от страна районния съд, са неоснователни. Не се установява твърдяното от касатора противоречие между описанието на нарушенията и тяхната правна квалификация в акта и НП. Доводите в касационната жалба за липса на нарушение по чл.6, т.1, пр.4 от ЗДвП са неотнормирани към съставите на административни нарушения, за които е ангажираната административнонаказателната отговорност на С. К..

Неизпълнението на задължението за ползване на колан, с какъвто автомобилът е оборудван от водача на МПС е обвързано с налагането на административно наказание, предвидено в разпоредбата на чл. 183, ал. 4, т. 7, пр.1 от ЗДвП – глоба от 50

лева. Преценката на СРС за законосъобразно определяне размера на санкцията съответства на приложимия материален закон.

По силата на чл. 100, ал.1 от ЗДвП водачът на МПС е длъжен да носи свидетелство за управление на МПС и контролния талон към него. За нарушение на това изискване от водача нормата на чл. 183, ал.1, т.1 от ЗДвП предвижда наказание глоба в размер на 10 лева.

По делото не са налице твърдения и доказателства, че при извършената му проверка на 13.03.2012г. е носил и е представил контролен талон, поради което съставът на нарушението е изпълнен.

По изложените съображения решението на СРС, с което обжалваното наказателно постановление е потвърдено изцяло, следва да се остави в сила, като валидно, допустимо и правилно.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК вр. чл. 63, ал.1, изр.2 ЗАНН, Административен съд, С. – град, V касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 03.01.2013г. на Софийски районен съд, 3 –ти състав постановено по н.а.х.д. № 11731/2012г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: